

# 413 Žije! Kristus povstal z hrobu

transpozice 1

1. Ži - je! Kris-tus po-vstal z hro - bu, ži - je me - zi ná - mi



zno - vu! an - děl že-nám zvě-sto - val. Vy - šel z hro - bu



o - sla - ve - ný, viz - te ká - men od - va -



le - ný, v prav - dě Kris-tus z mrtvých vstal. v prav - dě



Kris-tus z mrtvých vstal. A - le - lu - ja.



2. Žije! Jan i Petr svědčí,  
když tam v prázdném hrobě klečí,  
z něhož povstal třetí den.  
Nadarmo jej umučili,  
strážce k hrobu postavili. [: Vstal a vládne věkům všem. :] Aleluja.
3. Žije! jása Magdalena,  
když se setká potěšena  
se vzkříšeným Ježíšem.  
Kdo svou vinu pláčem smyje,  
znovu se svým Pánem žije, [: nad smrtí :]
4. Žije! žasnou učedníci  
s ním do Emauz putující,  
když jim chleba rozlámal.  
Oči se jim otevřely,  
bratřím hned tu zprávu sdělí: [: Ježíš v skutku z mrtvých vstal! :] Aleluja.
5. Žije! apoštolé věří,  
když jim od zamčených dveří  
známý hlas dí: Pokoj vám!  
Tomáš padá na kolena,  
pochybnost je rozptýlena: [: Věřím, žije! :]
6. Žije, vzkříšen Boží mocí!  
Slavná píseň velké noci  
rozjásat chce celý svět.  
Smrt je navždy překonána,  
chvalme vzkříšeného Pána [: až na věky věků všech. :] Aleluja.

2. Ži - je! Jan i Pe - tr svěd - čí, když tam v prázdném hro - bě

kle - čí, z ně - hož povstal tře - tí den. Na - dar - mo jej

u - mu - čí - li, strá - že k hro - bu po - sta -

vi - li. Vstal a vlád - ne vě - kům všem. Vstal a

vlád - ne vě - kům všem. A - le - lu - - ja.

3. Ži - je! já - sá Ma - gda - le - na, když se set - ká po - tě -

še - na se vzkří - še - ným Je - ží - šem. Kdo svou

vi - nu plá - čem smy - je, zno - vu se svým

Pá - nem ži - je, nad smr - tí je ví - tě - zem.

nad smr - tí je ví - tě - zem. A - le - lu - ja.

4. Ži - je! žas-nou u - čed - ní - ci s ním do E-mauz pu - tu -

jí - cí, když jim chle-ba ro - zlá - mal. O - či se jim

o - te - vře - ly, bra - třím hned tu zprá - vu

sdě - lí: Je - žíš vsku-tku z mrtvých vstal! Je - žíš

vsku-tku z mrtvých vstal! A - le - lu - - ja.

5. Ži - je! a - po - što - lé vě - ří, když jim od zam - če - ných

dve - ří zná - mý hlas dí: Pokoj vám! To - máš pa - dá

na ko - le - na, po - chyb - nost je roz - ptý -

le - na: Vě - řím, žes můj Bůh a Pán! Vě - řím,

žes můj Bůh a Pán! A - le - lu - ja.

6. Ži - je, vzkříšen Bo - ží mo - cí! Slav - ná pí - seň vel - ké

no - ci roz - já - sat chce ce - lý svět. Smrt je

na - vždy pře - ko - ná - na, chval - me vzkří - še -

né - ho Pá - na až na vě - ky vě - ků všech.

až na vě - ky vě - ků všech. A - le - lu - ja.